

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a treia după Rusalii

**Evangelia Duminicii
a treia după Rusalii**
Ev. Matei 6, 22-33

Joi, 29 august:

Sf. Ap. Petru și Pavel

Zis-a Domnul către dânșii: luminătorul trupului este ochiul; dacă va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat; iar dacă ochiul tău va fi rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina, care este în tine, este întuneric, cu cât mai mult va fi întuneric! Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul va urâ și pe altul va iubi, sau după unul se va ține și de celălalt nu va avea grijă; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui Mamona. Drept aceea vă spun vouă: să nu vă îngrijiți pentru viața voastră gândind ce veți mânca, ori ce veți bea; nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca. Oare, nu este viața mai mult decât hrana, și trupul, decât îmbrăcămintea? Uitați-vă la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în hambare, și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Au nu sunteți voi cu mult mai presus decât ele? Și cine dintre voi, oricât și-ar pune el mintea, poate să-și adauge la statura sa un cot? Iar de îmbrăcăminte ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc, și totuși vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea sa, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu în acest fel o îmbracă, oare, nu cu mult mai mult pe voi, o puțin credincioșilor? Deci, să nu duceți grijă zicând: ce vom mânca, sau ce vom bea, sau cu ce ne vom îmbrăca! Că toate acestea le caută păgânii; doar știe Tatăl vostru cel ceresc că aveți nevoie de toate acestea. Ci căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate acestea se vor adăuga vouă.

Cuvinte alese din imnele liturgice

Trecând toată firea celor ce sunt, o, Pavele, te-ai lipit de Hristos Cel iubit al tău și te-ai arătat împreună cu Dânsul un duh, numai lui Hristos viețuind, pe Hristos îndrăgind, pe Hristos socotindu-L răsuflare, luminează și dragoste și cântându-I: Aliluia!

Învățători despre viața veșnică a rostit Petru către Piatra Vieții, zicând: „La cine, afară de Tine, vom merge și să fim vii?”. Arătând astfel dragostea cea către Stăpânul, a zis către El cântând: Aliluia!

O, preadulce Petre și preaiubite Pavele, părinții cucerniciei noastre, primiți această scurtă cântare, ca pe o gângurire de prunci, și slavei celei veșnice învredniciți pe cei ce glăsuiesc: Aliluia!

Condace din Acatistul Sf. Ap. Petru și Pavel

Ultima săptămână din Postul Sfinților Apostoli

Postul Sfinților Apostoli este în strânsă legătura cu pregătirea noastră misionară, apostolică, prin care suntem chemați a vesti lumii pe Domnul Hristos, ca unii care ne-am împărtășit de trăirile duhovnicești și de bucuriile netrecătoare prilejuite de întreaga perioadă pascală.

**Vă dorim post în curăție și cu mult folos
duhovnicesc!**

După credința voastră, fie vouă! (Matei 9,29)

Bazele canonice, liturgice și duhovnicești ale Bisericii așa cum s-au păstrat în bună parte până astăzi, s-au pus în vremea Apostolatului primilor ucenici, care prin nevoițele, rugăciunea, singurătatea și dedicarea totală lui Dumnezeu au zămislit cele mai frumoase cugetări creștine pe care le avem până astăzi cuprinse în Sfânta Scriptură și rânduielile bisericești.

Nu poți propovădui un adevăr de credință dacă nu îl și trăiești cu întreaga ta ființă. Și iată, cinstindu-i pe apostolii Domnului, ne dăm seama ce mare răspundere avem și noi față de credința ortodoxă. Chiar dacă anumite neînțelegeri trecătoare, omenești, uneori au creat între apostoli opinii diferite, totuși ei s-au păstrat în unitate de credință, pentru că răspunderea față de credință e mai mare decât orice principiu sau considerație omenească.

Cercetând viața Sfinților Apostoli Petru și Pavel, nu poți să nu îți pui întrebarea: oare cât mai este de actualitate toată opera lor și toată jertfa lor? Astăzi, când, prin predanie sfântă, am primit peste generații o învățătură de credință într-o exprimare adâncă și bine ancorată în viața creștinului, putem spune că avem reperele necesare, norme, îndrumări, și detalii despre toate elementele actului de cult ortodox. Oare mai sunt apostolii de actualitate? - Desigur că sunt de mare actualitate în aceste timpuri în care credința ortodoxă este mult încercată, de variatele erezii moderne. Dar, așa spune că este mai mult încercată de falsitatea noastră. *Mai mult lovim noi în credința noastră, prin nesinceritatea cu care o trăim, decât lovesc alții din exterior.*

Ori, atât Sf. Ap. Petru, cât și Sf. Ap. Pavel ne-au oferit o mărturie de trăire a credinței. Sunt două voci din istoria Bisericii care au strigat mereu și s-au pus în linia întâi a apărării credinței. Mai putem noi apăra credința astăzi în această avalanșă informațională, cu atâtea provocări, cu atâtea păcate și atâtea dezordini? Mai putem apăra noi credința când vedem că puținele noastre resurse ușor se epuizează? - O putem apăra prin două mijloace, care sunt la îndemâna fiecăruia. Întâi prin rugăciune, al doilea prin viața concretă. Biserica are orânduie multe și variate rugăciuni. Cărțile de cult care oferă coordonatele rugăciunii publice pentru fiecare zi, dar și cărțile de rugăciuni, care oferă creștinului posibilitatea de a se adresa lui Dumnezeu pentru persoanele, evenimentele și momentele din viața sa, sunt pline de rugăciuni.

Rugăciunile ortodoxe nu trebuie privite ca niște incantații pe care să le rostim pentru a determina împlinirea dorințelor sau aspirațiilor noastre, ca niște soluții miraculoase pentru problemele cu care ne confruntăm. Rugăciunile pe care le rostim ne și angajează în cunoașterea credinței. *Cel mai mult te zidești sufletește atunci când te străduiești măcar să și*

înțelegi ceea ce rostiești în rugăciunea pe care o spui. Avem mare nevoie de rugăciune și ca rostire, dar și pentru gândire. Viața noastră trebuie să devină o prelungire în planul concret, practic, a rugăciunii pe care o rostim. Mai bine zis, viața noastră trebuie transformată în rugăciune în fața atâtor provocări, că nu poți să răspunzi decât cu viață sfântă la răutățile care ne lovesc din toate părțile.

Felul în care ne trăim viața, în virtute sau în păcat, constituie de fapt oglinda credinței noastre. Zice Mântuitorul Iisus Hristos: "Așa să strălucească lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând faptele voastre bune să dea slavă Tatălui vostru și Celui din Ceruri" (Matei 5,16). - Adică, să te porți în așa fel încât să îi determini pe alții să dea slavă Lui Dumnezeu pentru că exiști, nu să-și facă cruce defăimător sau uimiți de faptele rele pe care le faci. Să dea slavă Lui Dumnezeu că trăiești printre ei.

Oare sunt lucruri chiar atât de grele pentru noi? Cu siguranță nu pentru că, iată, cei doi Sfinți Apostoli Petru și Pavel ne încredințează că se poate. Cinstindu-i pe ei împreună cu întreaga ceată a Sfinților Apostoli ne angajăm și noi în calea credinței mai mult, mai desăvârșit și ne bucurăm de acest moment de rugăciune. Să ajute Bunul Dumnezeu prin rugăciunile Sf. Ap. Petru și Pavel să putem fi și noi următori modelului și jertfei lor pentru a promova și păstra nealterată credința noastră strămoșească de origine apostolică.

Pr. Mihai Mărgineanu

Evangelia care se citește la Sf. Ap. Petru și Pavel Matei 16, 13-19

În vremea aceea, venind în părțile Cezareii lui Filip, a întrebat Iisus pe ucenicii Săi, zicând: cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului? Iar ei au răspuns Lui: unii zic că ești Ioan Botezătorul, alții Ilie, iar alții Ieremia sau unul dintre prooroci. Atunci Iisus le-a zis: dar voi cine ziceți că sunt Eu? Și răspunzând Simon Petru, a zis: Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu. Iar Iisus răspunzând, i-a zis: fericit ești tu Simone, fiul lui Iona, că nu trup și sânge ți-au descoperit ție aceasta, ci Tatăl Meu, cel din ceruri. Și Eu îți spun ție că tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui. Și-ți voi da ție cheile împărăției cerurilor și orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri; și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat și în ceruri.

Cuviosul Paisie Aghioritul: Doctoria împotriva stresului

Cu cât oamenii se îndepărtează mai mult de viața cea simplă, firească și înaintea spre lux, cu atât crește și neliniștea din ei. Și cu cât se îndepărtează mai mult de Dumnezeu, este firesc să nu afle nicăieri odihna. De aceea umblă neliniștitii chiar și împrejurul lumii – precum cureaua mașinii împrejurul roții nebune – pentru că în toată planeta noastră nu încap multe lor liniște. Din traiul cel bun lumesc, din fericirea lumească iese stresul lumesc. Educația exterioară cu stres duce în fiecare zi sute de oameni (chiar și copii mici) la psihanalize și la psihiatri și construiește mereu spitale de boli psihice și instruieste psihiatri, dintre care mulți nici în Dumnezeu nu cred, nici existența sufletului nu o primesc. Prin urmare, cum este cu puțință ca acești oameni să ajute suflute, când ei înșiși sunt plini de neliniște? Cum este cu puțință ca omul să mângâie cu adevărat, dacă nu crede în Dumnezeu și în viața cea adevărată, cea de după moarte, cea veșnică? Când omul prinde sensul cel mai adânc al vieții celei adevărate, i se îndepărtează toata neliniștea și-i vine mângâierea dumnezeiască, și astfel se vindecă. Dacă ar fi mers cineva la spitalul sau cabinetul de boli psihice și le-ar fi citit bolnavilor pe Avva Isaac, s-ar fi făcut bine toți cei ce ar fi crezut în Dumnezeu, pentru că ar fi cunoscut sensul cel mai adânc al vieții.

Oamenii încearcă să se liniștească cu calmante sau cu teorii yoga, și nu vor adevărate liniște, care vine atunci când se smerește omul și care aduce mângâierea dumnezeiască înlăuntrul lor. Și turiștii care vin din țări străine și umbla pe drumuri, prin soare, căldură, praf, prin atâta zăpușeală, gândește -te cât suferă! Ce silă, ce apăsare sufletească au, de ajung să socoată destindere această chinuială exterioară! Cât sunt de izgoniți de ei înșiși, de ajung să socoată această chinuială drept odihnă!

Când vedem un om cu o neliniște mare, cu mâhnire și supărare, deși le are pe toate – nu-i lipsește nimic – atunci să știm că-i lipsește Dumnezeu. În cele din urmă, oamenii sunt chinuiți și de bogăție, pentru că bunurile lumești nu-i împlinesc sufletește; suferă de un chin îndoit. Cunosce oameni bogați care au de toate și nu au copii, și tot se chinuiesc. Se plictisesc de somn, se plictisesc de plimbări, sunt chinuiți de toate. “În regulă”, îi zic unuia, “dacă ai timp liber, fă-ți cele duhovnicești. Citește un Ceas, citește puțin din Evanghelie”. “Nu pot”, îmi spune. “Fă un bine, du-te la un spital și mângâie un bolnav”. “Cum să merg până acolo?”, îmi răspunde. “Și de ce să fac aceasta?”. “Du-te și ajută vreun sărac de prin vecini”. “Nu, nu mă multumește nici aceasta”, spune. Să aibă timp liber, să aibă o grămadă de case, să aibă toate bunătățile și să se chinuiescă! Știți câți astfel de oameni există? Și se chinuiesc până ce li se strâmbă mintea. Înfricoșător! Și dacă nici nu lucrează, ci își trag veniturile numai din averile lor, atunci sunt cei mai chinuiți oameni. Dacă ar avea cel puțin un serviciu, ar fi mai bine.

Viața de astăzi, cu neconținută e alergătură, este un iad. Oamenii se grăbesc și aleargă mereu. La ora cutare trebuie să se afle aici, la cealaltă acolo, și așa mai departe. Și ca să nu uite ce au de făcut, și le notează pe toate. Cu atâta alergătură, tot este bine că își mai amintesc cum îi cheamă... Nici pe ei înșiși nu se cunosc. Dar cum să se cunoască? Se poate să te oglindești în apă turbure? Dumnezeu să mă ierte, dar lumea a ajuns un adevărat spital de nebuni. Oamenii nu se gândesc la cealaltă viață, ci cer numai aici mai multe bunuri materiale. De aceea nu află liniște și aleargă mereu.

Bine că există viața de dincolo. Dacă oamenii ar fi trăit veșnic în viața aceasta, nu ar fi existat un iad mai mare, dat fiind felul în care și-au făcut ei viața. Cu neliniștea asta de

acum, dacă ar fi trăit 800-900 de ani, ca în vremea lui Noe, ar fi trăit un mare iad. “Zilele anilor noștri șaptezeci de ani, iar de vor fi în putere, optzeci de ani; și ce este mai mult decât aceștia, osteneală și durere.” (Ps.89, 10-11). Șaptezeci de ani sunt de ajuns ca oamenii să-și căpătuiască copiii.

Într-o zi a trecut pe la coliba mea un medic care trăiește în America și mi-a spus despre viața de acolo. Lucrează toată ziua. Fiecare membru al familiei trebuie să aibă mașina sa. Apoi acasă, pentru ca fiecare să se miște liber, trebuie să aibă patru televizoare. Lucrează și se ostenesc ca să scoată bani mulți, ca să spună că sunt aranjați și fericiți. Dar ce legătură au toate astea cu fericirea? O astfel de viață plină de neliniște și într-o neîncetată alergătură (după bani) nu înseamnă fericirea, ci este un iad. Ce să faci cu viața într-un astfel de stres? Dacă ar fi trebuit ca întreaga lume să trăiască o astfel de viață, eu nu aș fi voit-o. Dacă Dumnezeu le-ar fi zis acestor oameni: “Nu vă pedepsesc pentru viața ce o trăiți, însă vă voi lăsa să trăiți veșnic în acest fel”, asta pentru mine ar fi fost un mare iad.

De aceea, mulți oameni nu pot răbda să trăiască în astfel de condiții și ies afară în aer liber, fără direcție și scop. Se adună în grupuri și merg în afara orașelor, în mijlocul naturii, unii ca să facă gimnastică, iar alții pentru altceva. Mi s-a spus despre unii că ies în aer liber și aleargă, ori se suie pe munți pana la înălțimea de 6000 de metri. Își țin răsuflarea, apoi o lasă, și iarăși inspiră adânc... Lucruri de nimic. Aceasta arată că inima lor este strivită de neliniște și caută o ieșire. Am spus unuia dintre aceștia: “Voi săpați o groapă, o măriți, vă minunați de groapa ce ați făcut-o și... săriți în ea, prăvălindu-vă în jos, în timp ce noi săpăm groapa, dar aflăm metale prețioase. Nevoința noastră are rost, fiindcă se face pentru ceva mai înalt.

O ședință binevenită pentru viața liturgică a parohiei noastre

Luni, 19 iunie a.c., membrii Corului parohial s-au întrunit în ședință, pentru a dezbate câteva aspecte referitoare la activitatea desfășurată în cadrul slujbelor din parohia noastră.

Prezent la această întâlnire, P.C. Paroh Mihai Mărgineanu a arătat că răspunsurile corale se reflectă în întreaga viață a parohiei, în special în trei planuri importante: muzical-artistic, liturgic și pastoral, astfel încât, Corul constituie unul din mijloacele de coagulare a vieții religioase în parohie cu implicații profunde în relația socială.

În cadrul ședinței, a fost subliniată necesitatea unor cateheze care să explice Sfânta Liturghie, dar și necesitatea înmulțirii activităților de grup, care să confere mai multă coeziune comunității parohiale.

Au fost lansate cu acest prilej câteva propuneri și proiecte interesante legate de comemorarea printr-un mic recital coral a colegului Cătălin-Ovidiu Pop, dar și de manifestările legate de slujbele religioase aferente Resfințirii bisericii noastre.

Prin concluzia finală unanim exprimată, s-a apreciat în mod deosebit ideea acestei întâlniri cu caracter colegial și necesitatea ca astfel de ședințe să se repete periodic.

Cronicar

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor_scf@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sîrghiș, Valentin Burlacu,
Răzvan Chițac, Vlad-Mihai Carpiuc, Ramona-Maria Bogos,
Pr. Mihai Mărgineanu (coord.)

Grafică: Elena Gheorghită, Mădălina Brăteanu, Raluca
Negrea, Dan-Andrei Morteci

Administratori site parohie/pagină facebook:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea
acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și
filantropice ale parohiei, primim donații în contul
IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la
Raiffeisen Bank Iași

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

*Duminică, 25 iunie

- ora 8.00, Utrenia și Sf. Liturghie
- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului
- 18.30, Spovedit

*Miercuri, 28 iunie

- ora 18.00, Slujba Vecerniei. Ziua
Sfinților Apostoli Petru și Pavel e serbată
ca hram de mai multe așezăminte
bisericești ieșene, între care și **Mănăstirea
Cetățuia**. Părintele Paroh va participa la
slujba vecerniei de la această mănăstire.
- ora 19.00, Spovedit

*Joi, 29 iunie,

- ora 8.00, Utrenia și Sf. Liturghie

*Vineri, 30 iunie,

- ora 18.00 – Slujba Sf. Maslu
- ora 18.30 - Spovedit

*Sâmbătă, 1 iulie,

- ora 7.00, Utrenia și Sfânta Liturghie
- ora 18.00, Slujba Vecerniei
- ora 18.30, Spovedit

100 de ani de la Reforma Constituțională, sărbătoriți la Iași

Pe data de 20 iunie 1917 Senatul României a adoptat, la Iași, înscrierea principiilor sufragiului universal și, respectiv, al dreptului de proprietate în Constituția României. Acest act de reformă constituțională radicală pentru acea epocă a fost precedat, pe 14 iunie 1917, de adoptarea sa de către Camera Deputaților, de propunerea adresată Parlamentului, printr-o declarație, de către Prim-ministrul Ion I.C. Brătianu (6 mai 1917) și de Proclamația Regelui Ferdinand I (din data de 5 aprilie 1917), prin care se promitea țăranilor soldați pământ și drepturi cetățenești.

Pentru a marca acest moment al Centenarului Reformei Constituționale de la Iași (14-20 iunie 1917 - 14-20 iunie 2017), Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a oficiat în Catedrala mitropolitană o o slujbă de Te-Deum și o slujbă de pomenire pentru făuritorii Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918, în prezența a numeroase oficialități: reprezentanți ai Președinției României, ASR Principele Radu al României, reprezentanți ai autorităților centrale și locale, reprezentanți ai mediului academic.

În continuare, a avut loc în Sala Mare a Teatrului Național „Vasile Alecsandri” din Iași Întrunirea Solemnă a Autorităților Statului Român. Au fost prezentate mesaje din partea Administrației Prezidențiale, Senatului României, Camerei Deputaților, Guvernului României, Casei Regale a României, Academiei Române, Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, Primăriei Municipiului Iași. Moderatorul evenimentului a fost prof. univ. dr. Daniel Șandru, Coordonatorul Programului „Centenar” al Primăriei Municipiului Iași.

În cuvântul adresat cu această ocazie, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei a vorbit despre rolul crucial al Iașului în istoria culturală și politică a țării noastre: „**Perioadele premergătoare anilor 1859 și 1918 au fost extrem de importante pentru ca ambele Uniri să aibă loc. În pregătirea celor două evenimente, Cetatea Iașilor a avut lucrarea sa de excepție, prin oameni de excepție, pentru o realizare de excepție. În vederea realizării Unirii de la 1859, Iașul își sacrifică statutul de capitală, pentru ca apoi să devină pentru doi ani capitala României sfâșiate, în perspectiva Marii Uniri.**

Da, aici la Iași există o forță de renaștere uimitoare. Resurse spirituale imense aflate în adânc de oameni, locuri și vremi, irump din când în când și săvârșesc fapte minunate. Perioada premergătoare anilor 1859 și 1918 a beneficiat de o asemenea putere și rezultatele au fost pe măsură. În mod special cele petrecute la Iași din 1916 până în 1918 prezintă taina unui oraș care, în adâncurile sale, are încă forță și pentru alte momente de excepție. Nu cunoaștem o altă perioadă a istoriei românilor în care Țara să fi fost în pragul disoluției totale și în doi ani să devină ceea ce în visurile cele mai îndrăznețe români sperau să se întâmple odată și odată. Credem că pe lângă alți factori importanți de natură militară sau politică, spațiul ieșean a fost inspirator pentru decizii curajoase, viziunare”.